Hockeyul pe ghiață - sport de masse și de spectacol

FOOTBALLIȘTI!

învățați să patinați!...

Un sport frumos la care vin 100 spectatori...

O mentalitate greșită: hockeyul e un sport al nobililor. Al nobililor lui Pițu și Nițu dela Gloria...

Un reportaj de M. SILVIAN

Dar mai întâiu, ce este hockeyul pe ghiață? Care sunt regulile acestui sport ce n'a reușit să vă convingă încă despre spectaculozitatea lui? Voiți să le cunoașteți? Uite, sunteți gata să răspundeți afirmativ.

După cum și noi suntem gata să întindem pe pagina aceasta întreagă toate articolele care compun «regulamentul jocului de hokey pe ghiață în România». Dar n'o facem. Fiindcă v'ați lăsa păgubași cu cititul lor după primele paragrafe care precizează dimensiunile «terenului» și durata oficială a unui match de hockey pe ghiață.

Așa dar, să lăsăm regulamentul pe mai târziu când, pentru ușurința aprofundării lui, îl vom publica fragmentar pe parcursul a cel puțin două săptămâni. Astăzi vom face, dacă vreți, o definiție a acestui reportaj, o «introducere netehnică la regulamentul hokeyului pe ghiață în România».

«O introducere netehnică nu ne poate împiedica însă să notăm câteva amănunte de ordin principal după care, cititorii care n'au văzut nici odată o partidă de hokey pe ghiață (și sunt foarte mulți) vor înțelege și se vor lăsa mai lesne convinși de plecdoaria noastră

ACELAȘ OBIECTIV: GOALURILE

In primul rând trebue știut că hokeyul este un sport de echipă — ca și fratele său mai mare, footballul, dar în loc de «frate» am putea spune «corespondentul său pe gazon».

N'are prea mare importanță că în timp ce la jocul cu sfera de piele fiecare tabără luptă cu câte unsprezece oameni, în timp ce dincoace, pe ghiață, disputa se angajează «șase contra șase»; dimensiunile suprafeței de joc sunt doar pe jumătate ca la football!

După cum tot atât de neînsemnat este amănuntul că în loc de mingea sferică cu greutate de 460 grame, avem o bucată de cauciuc plată circonferențială, și cu un diametru de 8 centimetri.

Ceiace trebue reținut este că la football ca și la hokey, obiectivul este acelaș: introducerea a ceiace ar trebui să se cheme «corpus delicti» în poarta adversarului. Și că echipa care a reușit de mai multe ori această ispravă a câștigat partida.

Vedeți dar cum din punct de vedere tehnic, veleitățile hokeyului de a fi pe picior de egalitate cu footballul sunt perfect îndreptățite. La capitolul «spectaculozitate» însă, sportul cu «crossa» (veți vedea mai târziu înțelesul cuvântului) are unele superiorități pe care ne grăbim să le trecem în revistă.

Are în primul rând superioritatea, incomensurabila superioritate a selecției pe care și-o face singur fără selecționeri. La hokey pe ghiață nu pot ființa, așa ca la football, vedete cu nume ilustre și picioare reumatice. Hokeyul se joacă numai în viteză și forță — ne închipuim, ipotetic, ce ridiculi ar fi ca jucători de hokey mulți dintre «tehnicienii» care au reușit să piardă la Praga a nu știu câta partidă internațională de football a României. *La hokey pe ghiață sunt două unice posibilități de a fi vedetă: sau ești un tehnician excepțional*, cum a fost de pildă (și poate și mai este) Radian *sau ai viteza extraordinară a unui Biro sau Suck*. Ceilalți jucători români, mai tineri sau mai maturi, se apropie sau se depărtează de tipul standard al fiecărei din cele două categorii.

ATUNCI? DECE N'ARE HOCKEYUL SPECTATORI?

Dece atunci, nu a prins încă sportul acesta? Dece un match dintre o echipă străină de clasă ca «Sparta» și o selecționată a «Capitalei» n'a atras iarna trecută decât 100 spectatori? Cauzele, sunt, firește, multe— dar, după noi, cea mai importantă o reprezintă lipsa de confort pentru spectatorul de hokey pe ghiață.

Publicul nostru iubește sportul, dar nu prea îl practică. Din 15.000 de cetățeni care asistă la o întâlnire de football în luna Noembrie, dumai trei mii (cu aproximație desigur) au rezistența fizică necesară înapoierii acasă fără guturaiu. Cine își poate îngădui, în cazul acesta, «luxul» de a sta o oră încheiată în picioare pe ger, numai pentru a vedea un match de hokey care nici măcar nu pune în joc marea miză a spectacolului sportiv, «cheia» care a adus popularitatea neegalată a footballului: rivalitatea dintre cluburile X și Y.

Să punem problema tot ipotetic: dacă la football Venus n'ar avea ca adversar decât pe UDR, Gloria și Chinezul cât public ar îngrămădi în tribune matchurile sale? Dacă n'ar exista întâlniri răscolitoare de pasiuni ca Venus—Rapid sau Venus—Ripensia s'ar mai bucura footballul de afluențele pe care le stârnește?

Nu, fără îndoială.

După cum Telefon-Clubul nu va reuși să refacă popularitatea de pe vremea existenții Bragadirului, decât în ziua când Venus, adversarul său principal va egala în valoare echipa pe care în 1937, o conducea Băzu Cantacuzino. Până atunci Telefoanele va continua să folosească drept antrenamente matchurile cu colegele din București, iar întâlnirile pentru campionatul național cu echipe din provincie nu vor decide pe spectatori să renunțe la plăcerile sobei de teracotă și calorifer, decât când ele vor fi precedate de atmosfera care înconjoară deobiceiu o mare ciocnire footballistică.

SE FACE LUMINA

Anul acesta totuși este anul cărții celei mari a hokeyului pe ghiață. S'a încercat ispitirea spectatorului prin cele mai originale mijloace: canadieni, șburători, echipe îmbrăcate multicolor, matchuri în care vigoarea masculilor a fost înlocuită cu grația câtorva hokeyste cu talie suplă și gropițe în obraji.

Zadarnic.

Sportivitatea de Mecena a d-lui general Gabriel Marinescu a oferit celor două grupări mai importante din București posibilitatea de a face, ceiace nu s'a încercat încă în nicio țară din lume: *matchuri internaționale cu intrarea gratuită*.

Neîndoelnic. Patinoarul va fi arhiplin la spectacolele acestea care nu pretind decât sacrificiul unui bilet de tranvai și (cel mult) al unei țuici fierte pentru temperarea efectelor frigului.

Marea întrebare este însă: publicul acesta *gratuit* un sezon întreg, va face în viitor sacrificiul biletului cumpărat la cassă?

In ce ne privește, suntem optimiști. Ne legăm însă sentimentul acesta de credință că combativității echipelor oaspete, formațiile Capitalei le vor opune un joc energic, legat și cu acele *ieșiri personale* care dau atâta farmec matchurilor de hokey pe ghiață.

CSELL, WATTERS, QUIN, HUGARU

Să nu aveți impresia că ne contrazicem. Am vorbit la început de spiritul de asociație care trebue să domnească într'o perfectă echipă de hokey — iar acum elogiem spectaculozitatea și efectul ieșirilor personale. La hokey pe ghiață acțiunile personale fac parte din tactica tuturor formațiilor care practică într'adevăr adevăratul sport cu crossa. Ele nu sunt cultivate însă pentru pura plăcere de a juca individual, de a marca goaluri sau de a face impresie spectatoarelor. Ieșirile personale nu sunt altceva decât contra atacurile jucătorilor cu spirit ofensiv sau folosirea cât mai bărbătește a spațiului de teren cel mai prost apărat de adversar.

Firește, pe Bill Waters, canadianul care în 1935—36 a făcut vid pentru echipele bucureștene, nu-l poate egala nimeni. Quin, următorul a fost ceecace se chiamă un jucător complect de hokey pe ghiață iar Bud Hugaru nici măcar atâta: Bud a fost pare-se «ultimul canadian».

PAUL, CANADIANUL DIN ROMANIA

Și fiindcă cercurile apropiate îl considerau românul din Canada — iată am putea trimete și noi la Alaska, fotografia «canadianului din România» — Paul Anastasiu.

Paulică este, cu unanimitatea tuturor cunoscătorilor, cel mai bun produs al hokeyului pe ghiață indigen. Patinator dela o vârstă când noi nu cunoșteam decât plăcerile soldaților de plumb, Anastasiu a făcut cunoștința cu primele «crosse» — aduse în București acum vreo 13 ani.

Plictisit de atâta curse de viteză câștigate ușor și de atâtea scaune sărite pe ghiață, Paulică s'a dedicat sportului în care și-a descoperit aceiaș vocație pe care o are Bodola pentru football.

Anastasiu — joacă fundaș în echipa Telefon Clubului. Funcția aceasta nu-l împedică, atunci când îi vine lui bine, s'o pornească furtuna printre adversarii buimăciți, și să paseze puckul, partenerilor la nimica toată de poarta din față.

Paul are un plasament excepțional și un ochiu inegalabil în apărare după cum Biro, celălalt fundaș, joacă cel mai bărbătese hokey din România,

O fază a matchului România—El veția disputat la Praga

Atacă violent — dar nu brutal — sfărâmând orice rezistență din cale. *Botez* în schimb, căpitanul Telefoanelor — e prototipul tehnicianului — indispensabil și el unei echipe moderne. Are o minunată viziune a golurilor din echipa adversă și intuiția celor mai bune poziții de shoot.

Cu totul alt gen de joc are *Suck*, spiridușul acela dela Dragoș Vodă. Suck e mic, mic de tot, dar specuează la maximum acest «defect». E viguros, atacă fără înfloriturl și șbootează puternic. Tot atât de puternic trage și colegul său Panenka iar împreună cu ceilalți camarazi de la Dragoș Vodă alcătuesc o echipă pe care nu prea ușor o poate răpune Telefon-Clubul.

Iată Cernăuții, ne înlesnesc o constatare îngrijorătoare. Va încerca hokeyul pe ghiață, aceleași etape ca footballul? Vor fi într'un viitor apropiat, toți jucătorii buni concentrați într'unul sau două cluburi, iar restul grupărilor vor lâncezi din lip sa de vedete și public?

Nu subscriem. Sadovski vrea să joace la București — determinat numai de amănuntul că și-a stabilit omul gospodăria în Capitală. Tomovici s'a legitimat la «Venus»— fiindcă a fost mutat cu serviciul aci, iar Biro, Gall (Venus) și.. dar ăștia sunt toți, constitue două cazuri izolate.

Așa dar nici o îngrijorare.

Centre de activitate hokeyistă vor rămâne cele existente; iar altele se vor înființa pe măsura patinoarelor care vor trebui să apară peste tot unde există oameni de sport și atâta vreme cât Federația de specialitate va fi condusă de omul cu concepții occidentale care este d. T. A. Davila.

TALENTE, TALENTE, TALENTE

Nu vedeți?

Așa cum nu s'a întâmplat la football, cele mai frumoase talente ale hokeyului pe ghiață sunt produse ale grupărilor bucureștene.

Radu Tănase — pentru care se dă actualmente o luptă surdă între două cluburi din Capitală, este creiat de pepiniera Sportului Studențesc. Nu știm, e și greu de ghicit, cine va câștiga de parte-i pe fiul popularului actor de revistă.

Oriunde va rămâne însă, Radu Tănase se va ridica la fel de vertiginos și, în maximum un an — doi, va putea aspira la locul pe care astăzi l-am atribuit, pe bună dreptate lui Paul Anastasiu.

Tot «Sportul Studențesc» a scos din anonimat pe Titinel Teodorescu un tânăr subțirel, dar talentat nevoe mare și (ceiace-i cam strică) puțin prea personal (nu vrem să spunem încrezut).

Și însfârșit, cel mai modest din noua producție de talente, *Dron*. Adolescentul acesta firav, are totuși o excepțională elasticitate și un ochiu pe care nu l-am întâlnit încă la alți portari din România.

Și, în plus, așa cum șade frumos unui băiat tânăr, excesiv de modest. Va fi, desigur, dacă nu-și va transforma temperamentul, portarul titular al națională în toate întâlnirile pe care le va disputa reprezentativa.

Nota n'ar trebui să se închidă aci. In afară de Florin, Popescu, Pascu și Hartel (Venus), Kosman (Sp. Studențesc), Flamaropol (Gloria), Concister (Telefon-Club) și alți câțiva bucureșteni, nu ne îndoim că și în țară, la Cernăuți, Tg. Mureș, Miercurea Ciucului și Cluj, cresc, pe zi ce trece, talente hokeyste pe care conducătorii de grupări vor ști să le valorifice la momentele oportune.

A fost un antrenor bucureștean de football, care a interzis jucătorilor săi să practice hokeyul pe ghiață. Interdicție pe care cazurile tot mai numeroase de footballiști — jucători de hokey de mâna întâi au făcut-o ridicolă.

Să citâm câteva:

Fieraru, internațional de mare suprafață footballistică este un patinator de clasă ridicată și un jucător de hokey din prima categorie.

Bărbulescu, internațional de football este la hokey, cotat printre jucătorii de valoare.

Suc, Panenka, Sadovski, Tomovici sunt footballiști notorii și hokeyști de marcă.

Și mulți alții — unii foste vedete ale footballului (Vogl, Ligner, Fluer-as) alții, viitoare vedete socceriste (Flamaropol) și, în sfârșit, o a treia categorie formată din oameni care practica în timpul anului, cu succes, tennisul, natația și alte diverse sporturi: Botez, Țico, Pană (la rugby internațional de viitor, la hokey jucător de bază al Telefoanelor), Petrovici (unul din cei mai rapizi patineuri dintre hokeyștii noștri), Căpitănescu (tennis), Havaleț (discobol consacrat) și era să uităm, Tudor Ion — rugbist de valoare excepțională și Vulcănescu footballist din prima divizie.

Formația echipei Telefon Club

SPORTUL NOBILILOR?

A existat și există încă mentalitatea că hokeyul este sportul nobililor. Că mânuirea crossei este rezervată exclusiv unei elite sociale care numai ea își poate permite luxul unui echipament de hokey.

Nu combatem cu sofisme

Ci cu nume.

In primul rând cu numele Gloriei — grupare ai cărei jucători se sprijină numai în... crosse și în entuziasmul cu care-i dirijază omul de suflet care este «Nea Nițu».

Apoi, cu al Sportului Studențesc — compus în majoritate din elevi săraci și studenți cu cursuri de împrumut.

Și, în sfârșit, cu numele acelora care, fii de miniștri — Radu Tillea, Barbu Călinescu nu pregăteau să jo ce hokey alături de băeți simpli, cu tricourile cârpite la coate și patine cumpărate de ocazie.

Echipa națională a României fotografiată la Davos

Programul oficial al jocurilor olympice dela Helsinki a fost comunicat „Uniunei"

Primim din partea UFSR următoarele:

De către Comitetul de Organizare al Jocurilor Olimpice 1940 dela Helinski, ni se comunică:

Comitetul de organizare se compune astfel:

J. W. Raangell, președintele federației finlandeze de sport și cultură fizică, director al băncei Finlandei;

E. de Frenckell, președinte al federației finlandeze de football și membru al direcțiunei orașului Helinski;

J. Helo, membru al direcțiunei orașului Helinski;

U. Kekkonen, ministru de interne și președintele federației finladeze de atletism;

E. Krogius, membru CIO.

M. Pekkala, deputat, șef al direcțiunii forestiere;

General H. Osterman, comandantul șef al armatei finlandeze.

NAȚIUNILE INVITATE

Afganistan, Africa de Sud, Germania, America Centrală, Argentina, Australia, Belgia, Bermudes, Bolivia, Brazilia, Bulgaria, Canada Ceylon, Chili, China, Colombia, Costa-Rica, Danemarca, Egipt, Spania, Estonia, Statele Unite ale Americei de Nord, Franța, Anglia, Grecia, Guatemala, Haiti, Olanda, Ungaria India, Irlanda, Islanda, Italia, Jamaica, Japonia, Letonia, Liechtenstein, Luxemburg, Malta Mexic Monaco, Nicaragua, Norvegia, Noua Zelandă, Palestina, Paraguai, Peru Philippinele, Polonia, Portugalia **România**, Suedia, Elveția, Salvador Tchecoslovacia, Turcia, Uruguai, Venezuela și Jugoslavia.

PROGRAMUL

Atletismul 21—28 Iulie 1940 Stadiul Olimpic.

Lupte 21—29 Iulie 1940 Hall des Foires.

Greutăți-Haltere 25—26 Iulie 1940 Hall des Foires.

Scrimă 21 Iulie — 3 August 1940 Westend.

Sporturi Nautice:

Yahting 23—27 Iulie 1940 Harmaja

Canotaj 25—27 Iulie 1940 Baie de Taivallahti.

Vâsle 30 Iulie — 2 August 1940 Baie de Taivallahti.

Cu pânze Jaemijaeri.

Tir 24—27 Iulie 1940 Malmi

Ciclism 25—30 Iulie 1940 Käpyla

Natație 27 Iulie — 3 August 1940 Stadiul Nautic.

Gimnastică 29 Iulie — 1 August 1940 Stadiul Olimpic.

Box 30 Iulie — 4 August 1940 Hall des Foires.

Equestră 30 Iulie — 4 August 1940 Laakso, Munkkiniemi, Stad Olimpic

Football 21 Iulie — 3 August 1940 Orașe de provincie, Pallokenttä și Stadiul Olimpic.

Campionatul de tir al stolurilor școlilor secundare

Astăzi 15 Decembrie se va desfășura la poligonul de tragere A. N. E. F. campionatul de tir al Stolurilor dela școlile secundare din Capitală.

Fiecare stol va trimite câte un cuib care va susține prima parte a tragerii rămânând ca celelalte faze de campionat să se țină la interval de o lună.

Se va decerna cupa „Legiunei de Străjeri București".

TIPARUL INSTITUTU LUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» S. A., STR. ING. ANGHEL SALIGNY, 2, TELEFON 3.26.68